

อาคิถย 27 ตุลาคม

สัปดาห์ที่ 30
เทศกาลธรรมดา
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2

บทอ่านจากหนังสือบุตรสิรา

บสร 35:12-14,16-18

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษา พระองค์ไม่ทรงเลือกที่รักมักที่ชัง พระองค์ไม่ทรงลำเอียงทำให้ผู้ยากจนต้องได้รับความเสียหาย แต่ทรงฟังคำวอนขอของผู้ถูกข่มเหง พระองค์ไม่ทรงเมินเฉยต่อคำวอนขอของลูกกำพร้า และไม่ทรงเมินเฉยเมื่อหญิงม่ายระบายความทุกข์แด่พระองค์

ผู้ใดเต็มใจรับใช้พระเจ้า ย่อมเป็นที่ยอมรับของพระองค์ คำวอนขอของเขาจะขึ้นไปถึงเมฆ คำอธิษฐานของผู้ต่ำต้อยทะลุเมฆขึ้นไป และจะไม่หยุดจนกว่าเขาจะได้รับความบรรเทา จะไม่หยุดจนกว่าพระเจ้าผู้สูงสุดจะเสด็จมาเยี่ยม และตัดสินประกาศความบริสุทธิ์ของผู้ชอบธรรม

เพลงสดุดี

สดด 34:1-2,16-18,19-20,22

ก) ข้าพเจ้าจะถวายพรแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดกาล
คำสรรเสริญพระองค์จะติดอยู่กับริมฝีปากของข้าพเจ้าเสมอ
จิตใจข้าพเจ้าจะภูมิใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ต่ำต้อยจงฟังและชื่นชมเถิด

ข) พระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นอริกับผู้กระทำความชั่ว
มิให้ใครในแผ่นดินระลึกถึงเขาอีกต่อไป

บรรดาผู้ชอบธรรมร้องขอความช่วยเหลือ องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงฟัง
ทรงช่วยเขาให้รอดพ้นจากความคับแค้นทั้งหลาย
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้ผู้ที่มิใช่เป็นทุกข์ ทรงกอบกู้ผู้ที่มีจิตใจสำนึกผิด

ค) แม้ผู้ชอบธรรมจะประสบความทุกข์ร้อนมากมาย
องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงช่วยเขาให้พ้นจนหมดสิ้น
พระองค์ทรงดูแลกระดูกของเขาทุกชิ้น มิให้แตกหักแม้เพียงชิ้นเดียว
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงไถ่ชีวิตของผู้รับใช้พระองค์
ผู้ลี้ภัยมาพึ่งพระองค์จะไม่ถูกพิพากษาลงโทษ

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวก ถึงทิโมธี ฉบับที่สอง

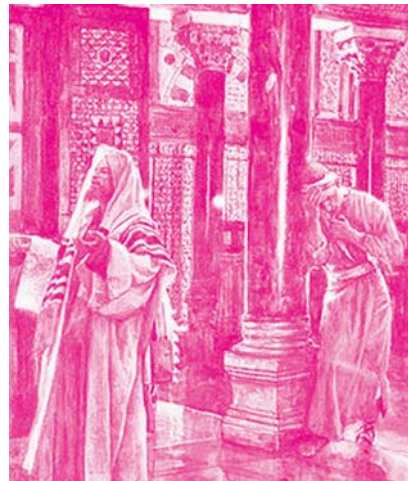
2 ทธ 4:6-8,16-18

ลูกที่รักยิ่ง ชีวิตของข้าพเจ้ากำลังจะถูกถวายเป็นเครื่องบูชาอยู่แล้ว ถึงเวลาแล้วที่ข้าพเจ้าจะต้องจากไป ข้าพเจ้าต่อสู้มาอย่างดีแล้ว ข้าพเจ้าวิ่งมาถึงเส้นชัยแล้ว ข้าพเจ้ารักษาความเชื่อไว้แล้ว ยังเหลืออยู่ก็เพียงมงกุฎแห่งความชอบธรรม ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพิพากษาอย่างเที่ยงธรรมจะประทานให้ข้าพเจ้าในวันนั้น และไม่ใช่เพียงให้ข้าพเจ้าเท่านั้น แต่จะประทานให้ทุกคนที่เฝ้ารอคอยด้วยความรักต่อการแสดงพระองค์ด้วยเช่นเดียวกัน

การสู้คดีครั้งแรกของข้าพเจ้า ไม่มีใครเป็นพยานให้ข้าพเจ้าเลย ทุกคนละทิ้งข้าพเจ้าไปหมด ขออย่าให้พวกเขาถูกลงโทษเลย มิแต่่องค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงยืนอยู่เคียงข้างและ

ประธานกำลังแก้ข้าพเจ้า เพื่อการประกาศข่าวดีจะได้สำเร็จไปโดยทางข้าพเจ้า และคนต่างชาติทั้งหลายจะได้ฟังข่าวดี ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงถูกลุดให้พ้นจากปากสิงโตมาได้ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากการประทุษร้ายทั้งสิ้น และจะทรงนำข้าพเจ้าไปสู่พระอาณาจักรสวรรค์ของพระองค์อย่างปลอดภัย ขอพระสิริรุ่งโรจน์จงมีแด่พระองค์ตลอดนิรันดรเทอญ อาเมน

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา

ลก 18:9-14

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสเล่าเรื่องอุปมานี้ให้บางคน ที่ภูมิใจว่าตนเป็นผู้ชอบธรรมและดูหมิ่นผู้อื่นฟังว่า “มีชายสองคนขึ้นไปอธิษฐานภาวนาในพระวิหาร คนหนึ่งเป็นชาวฟาริสี อีกคนหนึ่งเป็นคนเก็บภาษี ชาวฟาริสียืนอธิษฐานภาวนาในใจว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์ที่ข้าพเจ้าไม่เป็นเหมือนมนุษย์คนอื่น ที่เป็นขโมย อยุดิธรรม ล่วงประเวณี หรือเหมือนคนเก็บภาษีคนนี้ ข้าพเจ้าจำศีลอดอาหารสัปดาห์ละสองวัน และถวายหนึ่งในสิบของรายได้ทั้งหมดของข้าพเจ้า” ส่วนคนเก็บภาษียืนอยู่ห่างออกไป ไม่กล้าแม้แต่จะเงยหน้าขึ้นมองท้องฟ้า ได้แต่ซอঁอก พูกว่า “ข้าแต่พระเจ้า โปรดทรงพระกรุณาต่อข้าพเจ้าคนบาปด้วยเถิด” เราบอกท่านทั้งหลายว่าคนเก็บภาษีกลับกลับบ้าน ได้รับความชอบธรรม แต่ชาวฟาริสีไม่ได้รับ เพราะว่าผู้ใดที่ยกตนขึ้นจะถูกกดให้ต่ำลง ผู้ใดที่ถ่อมตนลง จะได้รับการยกย่องให้สูงขึ้น”

ข้อคิด

ในสังคมปัจจุบันยังมีบุคคล 2 ประเภท ดังเรื่องอุปมาในพระวรสารวันนี้ ประเภทแรกเข้าตำราที่ว่าชอบยกตนข่มท่าน ซึ่งไม่น่าเชื่อเลยว่า ในขณะภาวนายังมีท่าทีที่ยิ่งผยองกับความดีของตน ประเภทที่สอง เป็นบุคคลที่สำนึกถึงความอ่อนแอ และความไม่เหมาะสมของตน ซึ่งสมควรได้รับการอภัยอย่างยิ่งจากพระเจ้า

ข้าแต่พระเยซูเจ้า โปรดขจัดท่าทีของบุคคลประเภทแรก และเพิ่มพูนท่าทีของบุคคลประเภทที่สองในตัวข้าพเจ้าด้วยเถิด

